

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. szeptember 8.
Évközi 23. vasárnap

A tanítvány

Nyilvános működésének idején Jézus tanítványokat gyűjtött maga köré, akiknek átadta tanítását az Isten Országáról, és akiket arra nevelt, hogy hozzá hasonlóan éljenek. Mindezekelőtt a tizenkét apostol kapta meg a Jézus tanítványa nevet, majd pedig mindazok, akik követték őt tanító útján. Később minden megkeresztelt emberre alkalmazták a tanítvány szót, ezért mi is bátran nevezhetjük magunkat Krisztus tanítványainak.

A mai vasárnap evangéliuma a tanítványi élet jellemzőire világít rá. Jézus három, negatív formájú kijelentést tesz. Az első így hangzik: „Aki hozzám jön, de nem gyűlöli apját, anyját, feleségét, gyermekeit, fivérét és nővéreit, sőt még saját magát is, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,26). A második a következő: „Aki nem hordozza keresztjét, és nem így követ, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,27). A harmadik pedig így szól: „Aki közületek nem mond le mindarról, amije van, nem lehet az én tanítványom” (Lk 14,33).

Ha a három tagadó formájú mondatot pozitív állításként fogalmazzuk meg, hasznos tanácsokat kapunk a ta-

nítványság lényegéről. Első mondatunk tehát így hangzik: Aki apjánál, anyjánál, feleségénél, gyermekeinél és testvéreinél is jobban szereti Jézust, az lehet az ő tanítványa. A Jézus iránti szeretetünknek felül kell múlnia azt a szeretetet, amely szüleinkhez, barátainkhoz és általában az emberekhez köt minket.

Második kijelentésünk pedig a következő: Aki keresztjét felvéve követi Jézust, az lehet az ő tanítványa. Egyikünk sem kerülheti ki az élet nehézségeit, mindazt a betegséget és szenvedést, amely az évek során egyre nehezebb keresztként nehezedik vállunkra.

Harmadik állításunk így szól: Aki lemond mindenről, amije van, az lehet Jézus tanítványa. Igen, mindenről lemondani, talán ez a legnehezebb számunkra. Ne csak a nagy vagyongra és a földi kincsekre gondoljunk, amelyek ehhez a világhoz kötöznek minket! Sokszor le kell mondanunk az emberi elképzeléseinkről, terveinkről és vágyainkról is, hogy szabadon Isten rendelkezésére állhassunk.

A tanítványnak ugyanaz a sorsa és dicsősége, mint Mesterének. Ha Jézus tanítványaként a kereszthordozásban vállaljuk az ő sorsát, részesedhetünk a feltámadás dicsőségben is!

Új élet lehetősége

Jézus egykori tanítványai számára régi életük feladásával kezdődött a Krisztus-követés.

Péter és társai elhagyják eredeti mesterségüket, a halászatot, hogy emberhalászokká válhassanak. Krisztus hívó szava indította el őket az új élet útján.

A Jézus melletti döntés régi, bűnös életünk elhagyását jelenti. Hibánk, bűneink, tévedéseink egy jól végzett szentgyónásban vagy egy életgyónásban megsemmisülnek, s ezzel új életet kezdhethetünk. Ne ragaszkodjunk földi dolgainkhoz, hanem éljünk az újrakezdetés lehetőségével, amelyet Isten ad nekünk! Új életünket nem önmagunknak kell felépítenünk. Engedjük, hogy Isten építse fel azt bennünk!

Önként

Urunk, Jézusunk! Te örömhírt hirdettél az embereknek és olyan igazságokat tanítottál, amelyek emberségünk legmélyét érintik.

Te azt várod tőlünk, hogy ne kényszerből, hanem önként és szeretettel kövessünk téged. Érted és az üdvösség reményében lemondunk a kényelemről, az evilági előnyökről és személyes érdekeinkről. Nem ragaszkodom régi életemhez, hanem élek az új élet lehetőségével, amelyet te adsz. Töltsd el szívemet az újrakezdetés örömeivel! Töltsd el szívemet az irántad való őszinte szeretettel!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 23.
vasárnap

Bölcs 9,13-19
Filem 9b-10,12-17
Lk 14,25-33

Hétfő

Kol 1,24-23
Lk 6,6-11

Kedd

Kol 2,6-15
Lk 6,12-19

Szerda

Kol 3,1-11
Lk 6,20-26

Csütörtök

Kol 3,12-17
Lk 6,27-38

Péntek

1Tim 1,1-2,12-14
Lk 6,39-42

Szombat,
A Szent Kereszt
felmagasztalása

Fil 2,6-11
Jn 3,13-17

Évközi 24.
vasárnap

Kiv 32,7-11,13-14
1Tim 1,12-17
Lk 15,1-32